

hortensiile deveneau sensibile la atingere, fiecare generând alt sunet. O imagine simpatică, inedită și, în felul ei, poetică.

Din cu totul altă zonă muzicală (oare?), SiGRÚN abordează un soi de *pop* necomercial, îmbinând sunete și ritmuri (*beat-uri industriale*) electronice cu melodii vocale.

Un glas provenind vădit de pe tărâmurile nordice (timbralitatea – și pronunția – amintind mult de Björk, cunoscuta artistă islandeză – alături de care a împărțit scena, alte nume importante în aceeași situație fiind islandezii de la Sigur Rós și englezii de la Florence+the machine), aerat dar clar, rotund și puternic: pentru vocea, prezența și muzica ei sala părea prea mică și prea întunecoasă... Dar tocmai aceste trei elemente ne-au *ridicat* cumva deasupra contextului și ne-au transportat peste munți, peste spații largi, deschise; chipul ei pur și reflexiile verzi (de pe haină), ce aminteau de aurora boreală, luminau spațiul îndeajuns.

Am avut parte de sonorități electronice moderne îmbinate cu surprize, momente mai energice sau mai atmosferice (și îmbinări ale acestora), ritmuri imprezvizibile învăluite de o voce impresionantă, ale cărei melodii *simple* nu duceau la un rezultat *simplist*, poate tocmai datorită unui puternic spirit arhaic și atemporal deopotrivă – de altfel motivul principal pentru care și acest moment a fost potrivit în contextul programului celei de-a patra seri de concerte din festival. Să cânti simplu, de bucurie. De trăire.

Încărcată de o luminozitate curată, e greu ca muzica lui SiGRÚN să nu te cucerească de o auzi pe viu, pe de o parte datorită vocii atât de captivante, care nu are nevoie de mult pentru a străluci (și ale cărei melodii, ecouri și lansări melodice te stimulează teribil: mi se pare aproape imposibil să pleci de la concertele ei fără să-ți vină să fredonezi – bine, de fapt să cânti cu toată suflarea -, și nu neapărat pentru că ți-a rămas muzica în memorie, ci pentru simpla bucurie de a *glăsu*), pe de altă parte prin infuzia de imprezvizibil pe care o aduce prin texturile și punctările electronice, fără să urmărească o formă sau o formulă standard; peste toate, cred că adeverește spusese lui Schoenberg: „Se mai poate scrie destulă muzică bună în Do major”.

Irina VESA

“InnerSound” – o lume aparte

O lume în extensie, în descoperire; ...se dovedește a fi acest eveniment bianual, semnificativ desfășurat sub emblema **InnerSound**. Se doresc a fi cercetate, a fi fructificate, zonele limitrofe ale diferitelor arte, teritorii tangente mai greu accesibile publicului larg, zone ce se dovedesc a fi creative și care, la rândul lor, pot determina revelații absolut uimitoare.

Recunosc, personal am fost sedus în a mă apropia de acest eveniment; ...dat fiind, pe de-o parte, entuziasmul organizatorului principal, un fervent animator al acestor evenimente festivaliere, și, pe de alta, participarea Cvartetului clujean **Arcadia**, cea mai importantă, în acest moment, formație de acest fel de la noi. Sunt muzicieni de impresionantă dăruire profesională, de o excelentă circulație internațională actuală. În al treilea, dar nu în ultimul rând am fost atras de structura însăși, aparte, a programului de concert. Celebrul *Cvartet* de Debussy, compus cu peste un secol în urmă, a fost temeinic poziționat în compania a două

lucrări cvartetistice ce aparțin repertoriului românesc actual; sunt două mișcări de cvartet ce probează perenitatea absolută a formulei instrumentale a acestei formații, lucrări semnate de un maestru de talia compozitoarei Doina Rotaru, anume Cvartetul *Vivarta* și lucrarea unui tânăr maestru, Cvartetul *Sheroes* semnat de compozitoarea Sabina Ulubeanu, principalul organizator al evenimentelor muzicale ale Festivalului. Sunt în adevăr teritorii ce aparțin stilistic unei zone ce se delimitează de evoluția post-expresionistă a unei bune părți a muzicii sfârșitului de secol XX, a începutului acestui secol. Impresionismul de îndepărtată sorginte debussyistă poate fi recunoscut în lucrarea Sabine Ulubeanu prin juxtapunerea zonelor de evoluție tematică și nontematică, în conturarea unui tematism ce aparține unei zone a comunicării directe, puternic sugestive, inspirat în anume sens de un anume spirit al muzicii tradiționale; iar unitatea întregului se definește prin echilibrul acestor definiții deloc contrastante dar evidente. În cu totul alt sens, mișcarea de cvartet *Vivarta* a compozitoarei Doinei Rotaru definește o

foto: Vlad Cătănă

lume a unei evoluții crescute din interiorul unui spirit interogativ, intens tensionat. Concepută cu aproape un deceniu în urmă, în anul 2009, lucrarea marchează o orientare aparte în creația compozitoarei, de la extazul liric-meditativ de orientare poetic impresionistă spre datele unei implicări dramatice de acută vehemență a expresiei. Admirabilă rămâne în acest caz măiestria cu care este elaborată, cu care este dezvoltată scriitura cvartetistică drept exemplu actual privind resursele inepuizabile ale formației. "Zona Imaginarium", "Cine-Concert", "Silent film night", "Live electronics", procesarea în timp real a sunetului de pian preparat, concerte camerale, video, artă participativă sesținută cu ajutorul publicului, prezentări de concepte noi, de proiecte de cercetare, o angajantă competiție de muzică electronică semnificativ intitulată "100 de ani de sunete românești", invitați, mulți invitați și multe proiecte... unele în desfășurare! Acesta este peisajul sonor virtual și real al acestui ofertant festival al tinerilor muzicieni, al tinerilor artiști care caută, care se caută, care se regăsesc... Este o deschidere spre lumea nonconformistă a culturii ce se dorește a fi o alternativă față de conceptul de muzică academică și contemporană. Este un demers realizat în baza unui spirit larg participativ, cu ajutorul Universității bucureștene de muzică, a Centrului său de muzică electroacustică, a AFCN, a Institutului Cultural Român, a Institutului Francez, a Primăriei Capitalei... Căci, când sunt mulți lucrarea crește! Iar InnerSound este un concept festivalier aflat în deplină desfășurare.

Dumitru AVAKIAN